

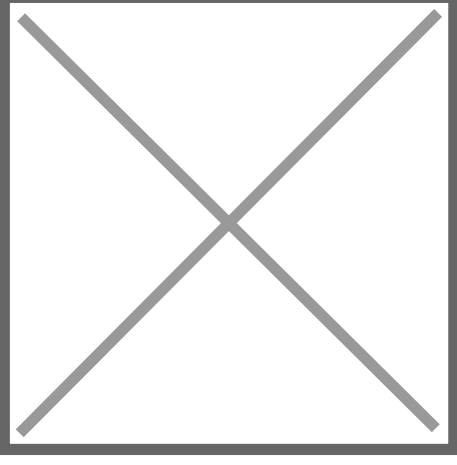
Faşist Deliliği ve “Uyanık Halk” Çılgınlığı: Yeni Bir İki Miadı Dolmuşlar

16.06.2021 • Bob Avakian'ın Yazıları • Yeni Komünizm

Editörün Notu: Yazıda “Uyanık Halk” olarak geçen “Woke Folk” un Türkçe çevirisinde tam bir karşılığı bulunmamakla beraber uyanık olmak/duyarlı olmak/uyanışa geçmek gibi anlamları olan kelime 2014 yılında Siyahilerin Hayatları Değerlidir (BLM) hareketinin ırksal eşitsizlikler, LGBTQ topluluğunu, kadınları, göçmenleri ve ötekileştirilen diğer grupları ilgilendiren meselelerde uyanık/tetikte olmayı ve aktivizmi içeren bir anlamı vardır. Amerika’da ana akımda kullanımı awake (uyanmak/uyanık olmak) sıfatı ile aynı anlama sahiptir. Woke kelimesinin siyasi olarak anlam kazanması 1970’li yıllarda Amerikalı yazar Barry Beckham’ın *Garvey Lives!* oyununda “Mr. Garvey beni uyandırdı. Artık uyanık kalacağım ve diğer Siyahileri de uyandırmaya yardımcı olacağım.” tiradıyla olmuştur. Devam eden süreçte başta BLM olmak üzere sosyal adaletsizliklere tepki gösteren diğer gruplar tarafından “Stay Woke” (Uyanık Kal) sloganıyla kavramsallaşma süreci devam etmiştir. “Woke Folk” dediğimiz bu topluluğun en göze çarpan yanlarından biri de Türkçeye duyar kasma olarak geçen (*virtue signaling*) bir anlamın yoğunlaşmasıdır.

Bob Avakian on
FASCIST LUNACY AND
"WOKE FOLK" INSANITY
A NEW
"TWO OUTMODEDS"
www.revcom.us

Bundan birkaç yıl kadar önce Benjamin Barber’ın bir kitabının başlığından hareketle şu an da dünyada vuku bulmakta olan bir yüzleşmeye, Cihada karşı McDünya/McHaçlı seferleri karşılaşmasına değinmişim. (Burada “Cihad” İslami köktendinci terörizmdir ve McDünya/McHaçlı Seferleri de gittikçe küreselleşen ve “Batının Hristiyan geleneğinin üstünlüğü” gibi bir zehir zerk eden Batı emperyalizmidir.) O zamanlar yazdığım gibi:

“Burada bir biriyle rekabet halinde gördüğümüz şey, bir yanda

Cihad, öbür yanda McDünya/ McHaçlı-Seferi, yani ezilen ve sömürgeleştirilen insanlığın tarihsel açıdan miadı dolmuş katmanlarına karşılık emperyalist sistemin tarihsel açıdan miadı dolmuş yönetici katmanlarıdır. Bu iki gerici kutup, birbirine karşı çıktıklarında bile birbirini besleyip büyütmektedir. Bu ‘miadı dolmuşlar’dan biriyle birlikte saf tutarsanız, her ikisini de güçlendirmiş olursunuz.”

“Bu çok önemli formülasyon mevcut periyotta dünyanın itici dinamiklerinin anlaşılmasında çok kritiktir, bununla beraber “tarihi olarak iki miadı dolmuşların” hangisinin insanlığa daha büyük hasarlar verdiği ve verebileceği sorusuna yanıt: tarihsel olarak miadı dolmuş emperyalist sistemin yönetici katmanlarıdır.”

Bugün bu “İki Miadı Dolmuşlar” hala çok önemlidir ancak söylenmesi gereken şey bunlara ilaveten bugün yeni bir çeşit “İki Miadı Dolmuşun” özellikle de Amerika’da telaffuz edilmesidir: *Faşist deliliği ve “uyanık halk” çılgınlığı.*

Daha önce dengesizce bilim karşıtı bir biçimde gerçekliği ve hakikati baskılayan karakteristiği ile faşizmi iktidar için çekişen kuvvetli bir güç olarak, kapitalizmin daha bariz ve aleni diktatörlüğünü kurumsallaştırmaya yönelmiş, bu şekilde hukukun üstünlüğünü kesip atacak, kitlelerin haklarını vahşice bastıracak ve kapitalist emperyalist sistemin sömürsünü ve baskıcı ilişkilerini radikal seviyelerde yükselterek çevrenin yok edilmesiyle insanlığın varoluşu için ve nükleer savaş için bir tehlike oluşturmasıyla ilgili çok kapsamlı bir şekilde hem yazmıştım hem de konuşmuştum.

Ancak bu günlerde siyasette ve toplumda majör olarak yıkıcı bir güç olmaya başlayan yeni bir çılgınlık var: “Uyanıklığın” çoğunlukla keyfi olan; keder içerisinde, anti-tarihsel, anti-bilimsel “testinin” standartlarını kabul etmeyen/edemeyen herkesin ve her şeyin alaşağı edilmesi. Bunun olmasının gittikçe artan çok sayıda örneği var- mesela farz edelim ki beyaz bir sanatçı Siyahi halkın ezilmesini teşhir eden güçlü bir şey yapıyor ve bu baskının anlaşılması ve ona karşı mücadeleye katkı yaptığı için bu sanatçının takdir edilmesi yerine sözde “kültürel kolonyalizm” (sözde bu baskıya karşı mücadelenin ve mücadeleye karşı teşhiri “takdir ettiği” için.) Bu deliliktir, ve delilikten de kötüdür. Başka insanların da mantıksal tezatlığını ortaya koyduğu üzere bu tarz bir “kimlik politikası” uyanıklığı-sadece bir şeyi direkt olarak deneyimleyenlerin meşru olarak onunla ilgili konuşabilecekleri konusunda bir ısrar- başka suçlarla birlikte edebiyatı ve sanatı bitirecek veya çok büyük oranda sınırlandıracak ve berbat edecektir. Ve genel olarak bu baskıya karşı ve yaşamak istediğimiz toplum için mücadeleye çok ciddi zararlar verecektir. Ancak buna rağmen bu çılgınlık kontrolden çıkmış bir virüs gibi etki alanını sürekli genişleterek, belirli formlara girerek gittikçe daha da fazla ekstremleşiyor ve gittikçe daha da fazla bir şekilde realiteye ussal bir bakışın yerine dengesiz bir bakışı koyuyor.

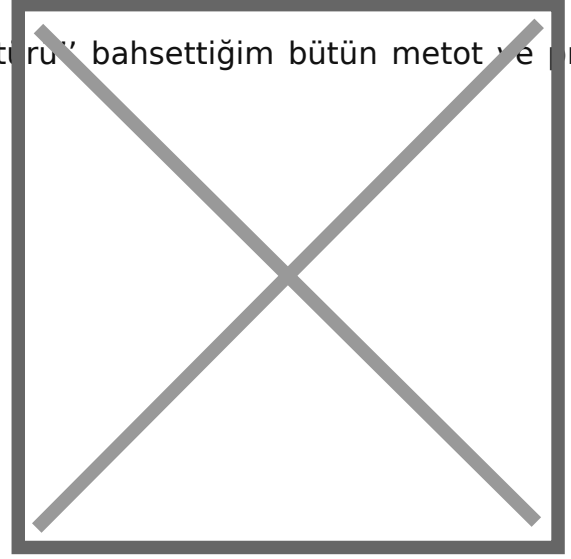
Adaletsizliklere ve Baskıya Karşı Gerçek Mücadele ve “Linç Kültürünün” Zehirli Sapıklığı

Güzel Bir Ayaklanma: Doğru ve Yanlış, Metot ve Prensipler Üzerine’de geçtiğimiz yaz polis terörü ve kurumsallaşmış ırkçılığa karşı kitlesel ayaklanmadaki farklı trendleri analiz ederken şu temel metot ve prensip noktalarına değinmiştim:

“Herhangi bir fenomende (bir sistem, hareket ya da insan) genel olarak ve herhangi bir zamanda, o fenomenin esasını tanımlayan ana şeyin (başlıca olan özelliğinin) ne olduğunu tanımlamak kritik önem taşır. Örneğin hem Nat Turner hem de John Brown, köleliğe karşı kahramanca (sonunda kaybetse de) ayaklanmaları yöneten kişiler, son derece dindarlardı - ve onları bir tür dinci fanatik olarak görmek yanlış olmazdı. Fakat onların dini fanatizmleri o dönemin ana (en iğrenç) sömürü ve baskı yöntemine -kölelik- karşı savaşın hizmetindeydiler. Nat Turner ve John Brown’u, bütün baskıyı yok etme mücadelesini yönetmek için dinin zihinsel prangalarından kurtulmanın ve istikrarlı bir bilimsel yöntem ve yaklaşımı temel almanın

gerekliliğini anlamadıkları için kınayamayız -tıpkı bugün halk kitlelerini korkunç acılara mahkum eden esas baskı ve sömürü sistemi kapitalizm-emperyalizme karşı savaştıkları için onları kınayamayacağımız gibi, çünkü onların zamanında en temel soru (henüz) kapitalist-emperyalist sistemin yenilmesi ve bütün baskı ve sömürü ilişkilerinin sonlandırılması değil, göz göre göre yapılan köleliğin yenilmesiydi. Yüzleşilen ana çelişki buydu. Ve onların köleliğe karşı ayaklanırken yaptıklarının ana özelliği, karşı konulmaz biçimde pozitif, kesinlikle bazı ikincil eksiklikler içerse bile (Nat Turner tarafından önderlik edilen ayaklanmada köle sahibi ailelerin yetişkinlerinin yanında çocuklarının da öldürülmesi de buna dahildir).”

“Uyanıklık” adı altında kanser eden bu “linç kültürü” bahsettiğim bütün metot ve prensipleri

ayaklar altına alıyor. *Güzel Bir Ayaklanma*'da

bazı

durumlarda bir şeyin doğru mu yanlış mı olduğunun hemen anlaşılabilir derecede çok açık olduğunu-mesela bir şeyim (Konfederasyon heykellerinin) kaldırılması, kabul edilmemesi ya da kabul edilmesi- ancak bazı durumlarda da bazı şeylerin çok daha kompleks olabileceği hakikatine değinmişim. Ancak “uyanık halk linç kültürü” neyin hemen anlaşılabilir neyin daha kompleks olduğu arasındaki ayrımı reddediyor, rasyonel tartışmayı; kompleks olabilecek konularda ciddi, bilimsel araştırmayı ve cebelleşmeyi reddediyor ve onun yerine düşünmeden yapılan o anki “kimlik politikaları uyanıklığının” buyruğu neyse onu koyuyor. *İnsanlık İçin Bilimsel Temelde Umut*'ta belirttiğim üzere:

“Şimdi, “kimlik politikaları” ile bağlantılı bu negatif eğilimlerle birlikte, suçlama siyaseti de denebilecek şeyi de görürüz - tüm baskının kökünü kazımak için toplumun (ve bütün dünyanın)

dönüşümü yerine bireylerin suçlanması durumudur bu. Yalnızca bireyleri hedefe koyma ve onları aşağıya çekmek için uğraşma fenomeni, fakat bununla birlikte veya bunun parçası olarak insanların yaşamının bütün bir tarihine, onlarca yıl önceye gitmek -ve hatta birinin çok erken dönemlerine gitmek- kınanacak bir şey bulmak ve bunları her tür olumlu rol açısından yetersiz bulmak. Şimdi, pek çok kez belirttiğim gibi, gerçekten suç işleyen ve zorbalık yapan kişiler sorumlu tutulmalıdır; fakat kişinin yaşam eğrisine, yaşamlarının esas ve tanımlayıcı yönünün ne olduğuna da bakmak gerekir. Hatayı veya gerçekten kötü olan şeyi bir noktada mı yapıyorlar? Bu durum yaşamlarının esas yönü ve onu tanımlayan şey mi? Yoksa yaşamlarında gerçek bir dönüşüm mü var, ve yaşamları boyunca yaptıkları olumlu şeyler olumlu bir eğri mi ortaya koyuyor?

Burada yer alan şey; insanları "suçlayan" oldukça hatalı ve zararlı bir yaklaşımdır -onları (yasal yoldan olmasa da kamusal görüş alanında) itham etmek ve suçlamaktır- bu durum baskıcı ve zorbaca olan, ciddiye alınması gereken davranışlarından ötürü bir insanı sorumlu tutmaktan farklı bir şeydir, fakat bununla birlikte kişinin bütün bir yaşam eğrisine ve yaşamının temelde ne olduğuna bakılmalıdır. (Ve bu durum sıklıkla "medyadaki ve sosyal medyadaki yargılamalar" yoluyla, hakikate ulaşmak için hiçbir gerçek girişim olmadan, herhangi bir ihtimal doğrultusunda ve hatta sürece ilişkin herhangi bir iddia ile, birini suçlamak ve toplum dışına sürmek için yalnızca bir iddianın yeterli olması şeklindeki tehlikeli nosyon ile destekleniyor, ayrıca ölçülülük ilkesinin uygulanmasının ve kabahatin farklı türleri ve dereceleri arasında ayırım yapılmasının reddedilmesiyle süreç tamamen kötü bir duruma getiriliyor."

Söylenmesi gereken-ancak fazla mübalağa da edilmemesi gereken- şey bugün dünyada adil bir toplumun olabilmesi için hukukun egemenliğinin olması gerektiği; ve hukuksal süreçler olmadan hukukun egemenliğinin olamayacağı ve masumiyet karinesi olmaksızın hukukun süreçlerinin olamayacağıdır (bu masumiyet karinesi gerçek olmalıdır, günümüz toplumunda olduğu gibi kaba bir güldürü olmamalıdır). İşte bu yüzden yeni komünizmin prensiplerinde ve spesifik olarak yazmış bulunduğum Kuzey Amerika'da Yeni Sosyalist Cumhuriyet İçin Anayasa 'da bu durum fazlasıyla irdelenmiştir.

Aynı zamanda Şu da söylenmelidir ki, "medyada yargılama, sosyal medyada yargılama"'nın kanuni sürecin yerine geçmesi ya da ona eŐdeęer tutulması sonucu bir adaletin olamayacağı ve bunun çok ciddi zararlar verebileceğidir-bu özellikle de suçlamalar devlet gücünün bir temsilcisine, örneğin polise karşı değil de varlıklı ya da öne çıkan insanlar da olsalar "sıradan insanlara" karşı yapıldığında böyledir. "Sosyal medya ve medya yargılamaları" buna rağmen ciddi suçlamalarda suçun kanıtı olarak kullanılabiliyor ve burada kayda değer bir orantısızlıkta vardır (hatta bazı zamanlar ciddi soruŐtırmaların ve gerçek dava süreçlerinin reddine kadar veya kabul edilmesine kadar gidebilir.) İŞte bu kanser "uyanık halk linç kültürü" bunun yaygarasını kopartmakta ve bunu uygulamaya koymaktadır. Bu sadece "amaç araçları meŐrulaŐtırır" nosyonunun radikal derecede zararlı bir versiyonudur. (UlaŐılmak istenen amaç meŐruysa veya meŐruymuŐ gibi gösteriliyorsa buna giden yolların da meŐrulaŐtırılması) Bu yeni komünizm tarafından kesin olarak reddedilir ve bu gerçekten adil bir toplum isteyen herkesin de reddetmesi gereken bir Şeydir.

Ancak bu tarz bir çılgınlık, küçük burjuva darlığı ve kinizmin-buna damgasını vuran Şey toplumsal adaletsizlik durumlarında duyulan (gerçek, yapay veya moda) baŐkaldırı ama aynı zamanda da gerçekten adil bir toplumu hayata geçirmenin haksızca reddedilmesi ve bu kimi zaman yönetici burjuva gler tarafından manipüle edilir veya kalıba dökülür- ekstrem seviyelere taŐınması, rasyonel, bilimsel bir yöntem ve yaklaŐıma karşı muhalefet edilerek fora çekilmesidir. stne üstlük, bu toplumda teŐvik edilen, içeriğinde sürekli olarak baŐkalarını "küçük düŐürme" gibi zehirli bir parça bulunduran ekstrem bireyselciliğin (bu Őimdilerde sapık bir "milli spor" halini almıŐtır) etkisiyle, bu durum çok daha vahim bir hal alır.

Ve diğer bütün Őeylerle beraber "iptal kültürü", birincil olarak bireyleri hedef tahtasına oturtarak gerçekten bu haksızlıkların kökünü yaratan bütün sisteme ve kurumlarına karşı bir mücadeleyi reddeden, görmezden gelen bir yaklaşımdır. Çok nadir olarak, o da eğer oluyorsa bu yaklaŐım bu sistemi "iptal" etmeye yönelir!

Bu aynı zamanda bir "uyanık giriŐimcilięin" ifadesidir: Baskıları ve baskılara karşı muhalefeti "sermaye" olarak görürken bu baskıları yok etmek için mücadele etmekten ziyade bunlara "sahip olup", "kaldıraç gibi kullanmayı" hedefler.

Şimdi orijinal iki miadı dolmuşlarda olduğu gibi bu "iki miadı dolmuşlardan" hangisinin daha tehlikeli olduğu ve daha tehlikeli olabileceğinin çok net bir şekilde anlaşılması da gerekmektedir. Bu çok bariz bir şekilde "uyanık halk" çılgınlığı değil faşist kaçıklığıdır. Ancak aynı zamanda orijinal iki miadı dolmuşlarda olduğu gibi biri desteklendiği durumda diğerine muhalefet edilse dahi birbirlerini güçlendirir ve bu çıkılması, kırılması gereken bir dinamiktir, her iki miadı dolmuşlarda reddedilmeli ve bunlara karşı çıkılmalıdır. (Bugün "uyanık halk" çılgınlığı ve "iptal kültürünün" gerçek ve ciddi bir problem olmadığını düşünerek olan bitenin sadece yanlış yapan insanların sorumlu tutulması olduğunu iddia edenler realiteye bakmayı ya reddetmektedirler ya da realiteyi ciddi bir şekilde bozucu aynalarla görmektedirler. Bunlar İslami köktendinci terörizmi "siyasi İslam" olarak şirinleştirmeye çalışan ve hatta bazen Batı emperyalizmine karşı pozitif bir unsur olarak gören sözde "solcularla" benzerlikler taşımaktadırlar.)

Yeni İki Miadı Dolmuşlar -Can Çekişen Bu Sistemin Ölümcül Sancıları- ve Bu Sistemi Alaşağı Etmek İçin İhtiyacımız Olan Devrim

Yeni Yıl Açıklamamda (Yeni Yıl Açıklaması, Yeni Bir Yıl, Tüm İnsanlığın Kurtuluşu İçin Kökten Yeni

Bir Dünyaya Yönelik Acil İhtiyaç) bir

yandan faşistlerle,

"kimlik politikaları" uyanışı savunucularının çok farklı siyasi hedefleri olmakla beraber epistemoloji alanında (hakikatle ilgili bilgileri ve ona yaklaşımları) çok fazla ortak yönleri olduğu hakikatine dikkat çekmiştim. Her ikisi de "hakikati" objektif realiteden ziyade kendilerine uyan

sübjektif eğilimler ve önyargılara göre ele alırlar. Ve şunun söylenmesi gerekiyor, sosyal etkiler bakımından bu “uyanık halk” aslında faşist güçlerin kuvvetlenmesinde ve pekişmesine hizmet ediyor ki bu faşist güçler en korkunç tezahürleriyle bu “uyanıklık hali” üzerinde kontrol sağlayabilirler ve bunu sadece “uyanık” halkla dalga geçip, zor duruma düşürmek için değil, ama gerçekten de gerçek baskılara karşı mücadele verenleri reddederek onlara mani olmak için kullanırlar. Bu arada bu “uyanık halk” çılgınlığı da *kitlelerin, burada ve bütün dünyada baskılara ve sömürülere karşı olan mücadelesini ve bu sömürü ve baskıları kökünden kazıyabilmek için ihtiyaç olan devrimi saptırıp, aşındırmakta ve gerçekten çok ciddi zararlar vermektedir.*

Kapitalist-emperyalist sistemi tamamen yok ederek alaşağı edecek ve radikal olarak farklı ve çok daha iyi bir toplumu çok daha farklı bir zeminde bir araya getirecek olan bu devrimdir, gerçek bir devrimdir. Bunun acil olarak bilimsel yöntem ve yeni komünizmin bilim temelli prensiplerini uygulayarak, her geçen güç insanlığın varoluşunu bir krize sürükleyen kapitalist emperyalist sistemin ilişkilerini güçlendiren ve pekiştiren her şeye karşı inşasına başlanması gereken bu devrimdir.

Yazının orijinali için bakınız: <https://revcom.us/a/699/bob-avakian-on-fascist-lunacy-and-woke-folk-insanity-a-new-two-outmodeds-en.html>